Elementlerin Bilimsel Verileri

Bu tabloda, bilinen tüm 118 elementin bilimsel verilerine, öne çıkan fiziksel ve kimyasal özelliklerine, ayrıca keşif öyküleri yer verilmiştir.

Tabloda belirtilen element özellikleri, aksi belirtilmediği sürece, elementin en yaygın formu içindir.

Atom numarası, bir atomun çekirdeğinde bulunan proton sayısıdır. Proton sayısı atomlar için ayırt edici özelliktir. Yani proton sayısının farklı olması bir elementin diğerinden farklı olduğu anlamına gelir. Tabloda soldan sağa ve yukarıdan aşağıya doğru atom numarası artar.

Atom yarıçapı atomun çekirdeği ile elektron bulutu arasındaki mesafeyi gösterir. Atomların büyüklüğü ölçülürken Van der Waals yarıçapı dikkate alınır. Çekirdekle dış katmanlarda bulunan elektronlar arasındaki çekim kuvveti ne kadar büyük olursa atom yarıçapı da o kadar küçük olur. Tabloda yukarıdan aşağıya doğru element atomlarının dış katman elektronları çekirdekten daha uzakta olduğu için atom yarıçapı artar.

Elektron kabuğu, elektronların atom çekirdeği çevresinde bulunma olasılığının yüksek olduğu belirli enerji seviyesi olarak düşünülmelidir. Her bir kabuk belli sayıda elektron barındırır. Elementler (hidrojen ve helyum dışında) değerlik orbitallerine göre s, p, d ve f bloklarına ayrılır. Elementlerin elektronegatiflikleri Pauling değeri olarak verilmiştir. Elektronegatiflik, atomların molekül içindeki kimyasal bağdaki elektronları kendine doğru çekme gücüdür. Doğrudan ölçümü yoktur ancak iyonlaşma enerjisi ve elektron ilgisinin aritmetik ortalaması olarak düşünülebilir. Elektron ilgisi, genel olarak bir atoma bir elektron ilave edildiği sırada salınan enerjidir. Gaz hâlde bulunan bir atomdan bir elektron koparmak için gereken enerjiye de iyonlaşma enerjisi denir. Tabloda yukarıdan aşağıya doğru inildikçe atom yarıçapı arttığından iyonlaşma enerjisi azalır. Soldan sağa doğru iyonlaşma enerjisi ve elektron ilgisi arttığından elektronegatiflik artar, aşağıdan yukarı doğru ise azalır.

Değerlik sayısı, bir elementin atomlarının oluşturabildiği kimyasal bağların sayısına denir. Başka bir deyişle, bir elementin başka elementlerle bileşik oluşturma yeteneğinin ölçüsüdür. Tabloda soldan sağa doğru değerlik elektron sayısı artar.

H 1 — 53 pm / 1s¹ — 1,0079 / 1,0899 g/cc — -259,14 °C / -252,87 °C

Keşfi: İngiltere, 1766.
Görünür evrenin kütlece %71'i renksiz bir gaz olan hidrojenden meydana gelir. Oksijenle birleştiğinde su, karbonla birleştiğinde çeşitli organik bileşikler oluşur. Çekirdeklerini bazı bölgelerinde yoğun miktarda yer alan hidrojen gazı, yıldız oluşuna etkileşmek mühtesem görüntüler ortaya çıkarır.

Hidrojen

He 2 — 31 pm / 1s² — 4,0026 / 0,1785 g/cc — Katı hâlde geçmez / -268,95 °C

Keşfi: İsveç ve İngiltere, 1895.
Kokusuz, havadan çok hafif ve normalde renksiz bir element. Bir soygaz olan helyum, içinden elektrik akımı geçtiği zaman sarı renkte ışıklar. Uçan balon ve gaz balonlarında kullanılır. Hidrojenden sonra evrende en bol bulunan ikinci elementtir. Standart basınç altında aşırı katı hâle geçmez.

Helyum

Li 3 — 167 pm / [He]2s¹ — 6,941 / 0,535 g/cc — 180,54 °C / 1342 °C

Keşfi: İsveç, 1817.
En hafif metal olan lityum, kolaylıkla su yüzeyinde yüzebilir ve yayla tepkimeye girerek hidrojen gazı açığa çıkarır. El malzemeleriyle kesilecek kadar yumuşaktır ve bu işlem fotoğrafçıları ömeğin üzerindeki oksitleri temizler.

Lityum

Be 4 — 112 pm / [He]2s² — 9,0122 / 1,848 g/cc — 1287 °C / 2470 °C

Keşfi: Fransa, 1797.
Berilyum yanal ve toksik olsa da hafif ama çok sağlam olduğu için füze ve uzay araçlarının yapımında kullanılır.

Berilyum

B 5 — 87 pm / [He]2s²2p¹ — 10,811 / 2,460 g/cc — 2075 °C / 4000 °C

Keşfi: Fransa ve İngiltere, 1808.
Bor, yaygın kullanılan bir mineral olan boraks içerisinde bulunur. Fotoğrafçılı çekiç kristali topak görünümündeki saf hâline nadir rastlanır. Saf hâli bir çevrek ve kırılgan olduğu için işlenmeye uygun değildir. Kristal yapıdaki bor nitrür elmastan korozif ve sert maddedir.

Bor

C 6 — 67 pm / [He]2s²2p² — 12,011 / 2,260 g/cc — 3550 °C / 4027 °C

Keşfi: Tarih öncesi çağlarda.
Bir atması somuza elde dışarıyor ancak onu fiziksel ve kimyasal özellikleri çeşitlilik gösterir. Örneğin bir kalem içerisindeki grafit gözü ve sokak mavi renkli bir sıvı, oda sıcaklığında ise renksiz bir gazdır. Atmosferin sadece %0'ını oluşturur ama hayatımız için inkâyacımız olan yeydir.

Karbon

N 7 — 56 pm / [He]2s²2p³ — 14,007 / 1,251 g/cc — -210,1 °C / -195,79 °C

Keşfi: İngiltere, 1772.
Renksiz azot gazı atmosferin %78'ini oluşturur. Fotoğrafçıları kaynayan azotun sıvı hâlidir. Çünkü bu hâle geçirmesinde havada bulunan ve yoğunlaşan suya azitir. Azot gazı genellikle gıdaları saklamak için kullanılır.

Azot (Nitrojen)

O 8 — 48 pm / [He]2s²2p⁴ — 15,999 / 1,429 g/cc — -218,3 °C / -182,9 °C

Keşfi: İsveç ve İngiltere, 1774.
Oksijen, %8'ÇK'de fotoğrafçılar gibi güzel ve sokak mavi renkli bir sıvı, oda sıcaklığında ise renksiz bir gazdır. Atmosferin sadece %0'ını oluşturur ama hayatımız için inkâyacımız olan yeydir.

Oksijen

F 9 — 42 pm / [He]2s²2p⁵ — 18,998 / 1,696 g/cc — -219,6 °C / -188,12 °C

Keşfi: İsveç, 1886.
Flor, çok ve metal dahil neredeyse her yeyle yüksek bir şekilde tepkimeye giren, solak sarı renkli bir gazdır. Bu kazınşürümü kuvars ampulleri içinde de muhtemelen bir miktar flor vaz. Diş ve kemiklerin yapısında bulunur. Karbonla bir arada kullanıldığında teflonu oluşturur.

Flor

Ne 10 — 38 pm / [He]2s²2p⁶ — 20,180 / 0,900 g/cc — -248,59 °C / -246,08 °C

Keşfi: İngiltere ve İsveç, 1898.
Bir soygaz olan neon gazı oldukça az miktarda olsa da dolu. Neon tüpü, yüksek voltajlı bir dönüştürücünün gönderdiği akımla çeşitli yemizi etkileştiğinde, neon elementinin parlak kırmızı rengini verir.

Neon

Na 11 — 190 pm / [Ne]3s¹ — 22,990 / 0,968 g/cc — 97,72 °C / 883 °C

Keşfi: İngiltere, 1807.
Bu yumuşak ve gümüş renkli sodyum parçası bir bıçakla kesilebilen derece yağlı görünür sokakta. Havayla temas edense sarımsılar içinde beyaz renge dönüşür. Suyla temas edense hidrojen gazı üretirek alevli enginiş sodyum toptan halinde patlar. Kör ile birleşirse sofra tuzu oluşur.

Sodyum

Mg 12 — 145 pm / [Ne]3s² — 24,305 / 1,738 g/cc — 560 °C / 1091 °C

Keşfi: İngiltere, 1755.
Saf magnezyum eritilerek yeni arabalarında kullanılan hafif parçalar elde edilir. Hoş yeşilleri kolaca tutuşur ve parlak bir biçimde yanar. Alüminyum ile alaşım oluşturur.

Magnezyum

Al 13 — 118 pm / [Ne]3s²3p¹ — 26,982 / 2,7 g/cc — 660,32 °C / 2519 °C

Keşfi: Danimarka, 1825.
En yaygın olarak bulunan metallerden olan alüminyum hemen hemen her yeyle kolaylıkla tepkime girer. Bu yüzden, çıkarılmasında oldukça fazla enerji harcanır. Oksijenle birleştiğinde korozyon, yakut ve safir taşları oluşur.

Alüminyum

Si 14 — 111 pm / [Ne]3s²3p² — 28,085 / 2,330 g/cc — 1414 °C / 2900 °C

Keşfi: İsveç, 1824.
Silisyum kalkışırma işlemsiz ilk aşamaz bu dönüşüm hemen hemen her yeyle kolaylıkla tepkime girer. Silisyum kalkışırma, oksijenle birleştiğinde kum, yakut ve safir taşları oluşur.

Silisyum

P 15 — 98 pm / [Ne]3s²3p³ — 30,974 / 1,823 g/cc — 44,2 °C / 280,3 °C

Keşfi: Almanya, 1669.
Fosforun beyazı (ısın dence tehlikeli), kırmızı (daha güvenli, kibrit kutularının yan tarafında) ve siyah (elmas benzeri) formu bir arada bulunur. Bu morumsu formu bir arada bulunur. Bu morumsu formu bir arada bulunur. Bu morumsu